

Διάλεξη 10: Αλγόριθμοι Ταξινόμησης II

Στην ενότητα αυτή θα μελετηθούν τα εξής επιμέρους θέματα:

- Οι αλγόριθμοι ταξινόμησης:
 - Δ. QuickSort** – Γρήγορη Ταξινόμηση
 - Ε. BucketSort** – Ταξινόμηση με Κάδους
- Έμμεση Ταξινόμηση
- Εξωτερική Ταξινόμηση

Διδάσκων: Παναγιώτης Ανδρέου

Δ. Γρήγορη Ταξινόμηση (QuickSort)

- Η **γρήγορη ταξινόμηση (QuickSort)** είναι, όπως ο Mergesort, διαδικασία **διαίρει και βασίλευε** (divide and conquer, δηλ. αναδρομική διαδικασία όπου το πρόβλημα μοιράζεται σε μέρη τα οποία λύνονται ξεχωριστά, και μετά οι λύσεις συνδυάζονται).
- Δεν χρειάζεται βοηθητικό πίνακα (όπως στην Mergesort)
- **Πρακτικά, ο πιο γρήγορος αλγόριθμος.**
- Στη χειρίστη περίπτωση ο αλγόριθμος Quick Sort είναι $O(n^2)$ αλλά στην καλύτερη περίπτωση χρειάζεται $\Omega(n \log n)$:
- Τα περισσότερα συστήματα χρησιμοποιούν το QuickSort (π.χ., Unix) και οι περισσότερες γλώσσες προγραμματισμού το προσφέρουν σαν μέρος των βασικών βιβλιοθηκών τους πχ. C, JAVA, C++, etc.

QuickSort: Αλγόριθμος

- Αν το δεδομένο εισόδου περιέχει 0 ή 1 στοιχεία δεν κάνουμε τίποτα.
- Διαφορετικά, αναδρομικά:
 1. διαλέγουμε ένα στοιχείο p (ακόμα δεν ορίζουμε πιο ακριβώς), το οποίο ονομάζουμε το **άξονα (pivot)** στοιχείο και το αφαιρούμε από το δεδομένο εισόδου.
 2. χωρίζουμε τον πίνακα σε δύο μέρη $S1$ και $S2$, όπου το $S1$ θα περιέχει όλα τα στοιχεία του πίνακα που είναι μικρότερα από το p , και το $S2$ θα περιέχει τα υπόλοιπα στοιχεία (όλα τα στοιχεία που είναι μεγαλύτερα ή ίσα από το p).
 3. Καλούμε αναδρομικά τον αλγόριθμο στο $S1$, και παίρνουμε απάντηση το $T1$,
και
στο $S2$, και παίρνουμε απάντηση το $T2$.
 4. Επιστρέφουμε τον πίνακα $[T1, p, T2]$.

QuickSort: Βασική Ιδέα

[72, 12, 1, 34, 3, 50, 28, 6, 5, 22, 91, 73]

χωρίζουμε με ρινοτ το 28

(μπορούσε να είναι οποιοδήποτε άλλο στοιχείο)

Θέτουμε αριστερά του ρινοτ τα μικρότερα και δεξιά τα μεγαλύτερα του

< 28

>= 28

[12, 1, 3, 6, 5, 22]

28

[72, 34, 50, 91, 73]

Quicksort

1, 3, 5, 6, 12, 22

Quicksort

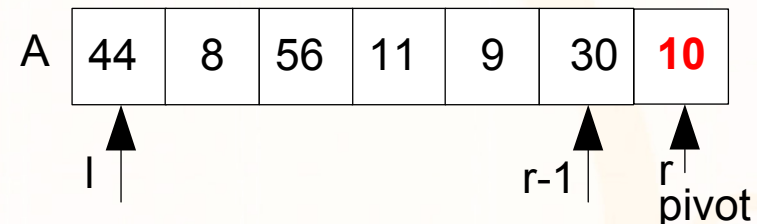
34, 50, 72, 73, 91

Αποτέλεσμα: 1, 3, 5, 6, 12, 22, 28, 34, 50, 72, 73, 91

QuickSort: Ψευδοκώδικας

```
void Quicksort(int A[], int l, int r){  
    if (l>=r) return;  
  
    int pivotIndex = findPivotIndex(A, l, r);  
    int pivot = A[pivotIndex];  
  
    // κάνουμε swap τον pivot με το τελευταίο.  
    swap(A, pivotIndex, r);  
  
    /* Η διαδικασία partition χωρίζει τον πίνακα A[l..r-1] έτσι ώστε  
    A[l..k-1] να περιέχει στοιχεία < pivot, A[k..r-1] να περιέχει  
    στοιχεία >=pivot, και επιστρέφει την τιμή k. */  
    int k = partition (A, l, r-1, pivot);  
  
    // κάνουμε swap τον k με το τελευταίο.  
    swap(A, k, r);  
  
    Quicksort(A, l, k-1);  
    Quicksort(A, k+1, r);  
}
```

Έστω ότι διαλέξαμε τον
μεσαίο, δηλ., $(l+r)/2$;
Θα μπορούσαμε να
διαλέξουμε
οποιοδήποτε άλλο

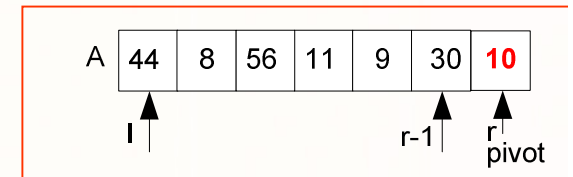

Διαδικασία Partition(A, l, r, p)

- Με δεδομένο εισόδου τον πίνακα $A[l\dots r]$, και **pivot** p , θέλουμε να χωρίσουμε τον πίνακα σε δύο μέρη ως προς το p .
- Το πιο πάνω πρέπει να επιτευχθεί χωρίς τη χρήση δεύτερου πίνακα (το sorting θα γίνει επί τόπου).

- Βασική Ιδέα:

1. Επαναλαμβάνουμε τα εξής μέχρις ότου τα l και r να συναντηθούν.
2. Προχώρα το r προς τα **αριστερά** όσο τα στοιχεία που βρίσκεις είναι μεγαλύτερα (ή ίσα) του p ,
3. Προχώρα το l προς τα **δεξιά** όσο τα στοιχεία που βρίσκεις είναι μικρότερα του p ,
4. αντάλλαξε τα στοιχεία που δείχνονται από τα l και r .

Παράδειγμα Εκτέλεσης Partition

Δεδομένο Εισόδου:

index	0	1	2	3	4	5	6	7
	72	6	37	48	30	42	83	75

pivot = 48, μετακίνηση του pivot στο τέλος (swap(4, 8)):

72	6	37	75	30	42	83	48
						r	

pivot

εκτέλεση του Partition(A, l, r, 48):

72	6	37	75	30	42	83	48
					r		
42	6	37	75	30	72	83	48
				r			
42	6	37	30	75	72	83	48
				r			
42	6	37	30	75	72	83	48

Quicksort: Υλοποίηση

```
public static void QuickSort(int A[], int l, int r) {
```

```
    int pivot, pivotIndex;
```

```
    if (l >= r) return;
```

```
    // Διαλέγουμε το pivot
```

```
    pivotIndex = findPivotIndex(l, r);
```

```
    pivot = A[pivotIndex];
```

```
    // Κάνουμε swap το pivot με το τελευταίο
```

```
    swap(A, pivotIndex, r);
```

```
    /* Η διαδικασία partition χωρίζει τον πίνακα A[l..r-1] έτσι ώστε
```

```
    * A[l..k-1] να περιέχει στοιχεία < pivot, A[k..r-1] να περιέχει στοιχεία
```

```
    * >=pivot, και επιστρέφει την τιμή k. */
```

```
    int k = partition(A, l, r - 1, pivot);
```

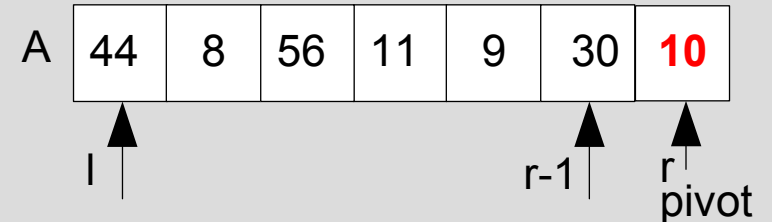
```
    // Κάνουμε swap το k με το τελευταίο
```

```
    if (A[r] < A[k]) swap(A, k, r);
```

```
    QuickSort(A, l, k - 1);
```

```
    QuickSort(A, k + 1, r);
```

```
}
```


Quicksort: Υλοποίηση (συν.)

```
public static int findPivotIndex(int l, int r) {  
    return (l + r) / 2;  
}
```

```
public static void swap(int A[], int pivot, int r) {  
    int tmp = A[pivot];  
    A[pivot] = A[r];  
    A[r] = tmp;  
}
```

Quicksort: Υλοποίηση (συν.)

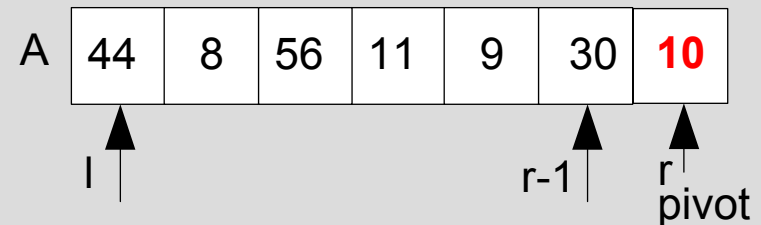
```
public static int partition(int A[], int l, int r, int pivot) {
    while (l < r) {
        // προχωρούμε από l στο r μέχρι να χρειαστεί ένα swap
        while (A[l] < pivot && l < r)
            l++; // leave "<pivot" on left

        // προχωρούμε από r στο l μέχρι να χρειαστεί ένα swap
        while (pivot <= A[r] && l < r)
            r--; // leave ">=pivot" on right

        if (l == r) break;

        // τώρα κάνε το swap
        if (A[l] >= pivot)
            swap(A, l, r); // move ">=" to the right
    }

    // επέστρεψε το σημείο στο οποίο θέλουμε να γίνει η
    // εισαγωγή του pivot
    return l;
}
```


Παράδειγμα Εκτέλεσης QuickSort

BEFORE: [72, 6, 37, 48, 30, 42, 83, 75]
Index: 0 1 2 3 4 5 6 7

**** QuickSort [0,7]**

[72, 6, 37, 48, 30, 42, 83, 75,]

PivotIndex: 3(48) => Swapping 48, 75

[72, 6, 37, 75, 30, 42, 83, 48,]

Partitioning [0,6]

Swapping 72, 42

[42, 6, 37, 75, 30, 72, 83, 48,]

Swapping 75, 30

[42, 6, 37, 30, 75, 72, 83, 48,]

Inserting Pivot at Position:4

Swapping 75, 48

[42, 6, 37, 30, 48, 72, 83, 75,]

**** QuickSort [0,3]**

[42, 6, 37, 30, 48, 72, 83, 75,]

PivotIndex: 1(6) => Swapping 6, 30

[42, 30, 37, 6, 48, 72, 83, 75,]

Partitioning [0,2]

Inserting Pivot at Position:0

Swapping 42, 6

**** QuickSort [0,-1] -> RETURN**

**** QuickSort [1,3]**

[6, 30, 37, 42, 48, 72, 83, 75,]

PivotIndex: 2(37) => Swapping 37, 42

[6, 30, 42, 37, 48, 72, 83, 75,]

Partitioning [1,2]

Inserting Pivot at Position:2

Swapping 42, 37

**** QuickSort [1,1] -> RETURN**

**** QuickSort [3,3] -> RETURN**

**** QuickSort [5,7]**

[6, 30, 37, 42, 48, 72, 83, 75,]

PivotIndex: 6(83) => Swapping 83, 75

[6, 30, 37, 42, 48, 72, 75, 83,]

Partitioning [5,6] with pivot:83

Inserting Pivot at Position:6

**** QuickSort [5,5] -> RETURN**

**** QuickSort [7,7] -> RETURN**

AFTER: [6, 30, 37, 42, 48, 72, 75, 83,]

Ανάλυση του Χρόνου Εκτέλεσης

- Η εύρεση του ρινοτ απαιτεί χρόνο $O(1)$ και η διαδικασία Partition(A, l, r, p) εκτελείται σε χρόνο $O(n)$ σε κάθε επίπεδο της αναδρομής.
- Η αναδρομική εκτέλεση του QuickSort παίρνει στην χειρίστη περίπτωση χρόνο $O(n)$ και στην καλύτερη περίπτωση χρόνο $\Omega(\log n)$

- **Χείριστη περίπτωση:**

Κάθε φορά που επιλέγουμε τον ρινοτ όλα τα στοιχεία τυγχάνει να ταξινομούνται είτε μόνο αριστερά του (δηλαδή $< \text{ρινοτ}$) ή μόνο δεξιά του (δηλαδή $\geq \text{ρινοτ}$) πχ 9,9,9,9,9,9,9

Συνολικός χρόνος εκτέλεσης $T(n) \in O(n^2)$.

- **Βέλτιστη περίπτωση:**

Κάθε φορά που επιλέγουμε τον ρινοτ τα μισά στοιχεία ταξινομούνται αριστερά του (δηλαδή $< \text{ρινοτ}$) και τα υπόλοιπα μισά δεξιά του (δηλαδή $\geq \text{ρινοτ}$) πχ 1,2,3,4,5,6,7

Συνολικός χρόνος εκτέλεσης $T(n) \in \Omega(n \log n)$.

Ανάλυση Μέσης Περίπτωσης

- Θεωρούμε όλες τις πιθανές περιπτώσεις της συμπεριφοράς της μεθόδου $\text{Partition}(A, i, j, p)$, όπου $j-i = n-1$. Υπάρχουν n τέτοιες περιπτώσεις: το αριστερό κομμάτι του partition μπορεί να έχει από 0 μέχρι $n-1$ στοιχεία.
- Ας υποθέσουμε πως οι n αυτές περιπτώσεις είναι ισοπίθανες, δηλαδή η κάθε μια έχει πιθανότητα $1/n$.
- Τότε η μέση περίπτωση του $T(n)$ δίνεται ως

$$\begin{aligned} T(n) &= c \cdot n + \frac{1}{n} \cdot \sum_{i=0}^{n-1} [T(i) + T(n-1-i)] \\ &= c \cdot n + \frac{2}{n} \cdot \sum_{i=0}^{n-1} T(i) \end{aligned}$$

- Επίλυση της αναδρομικής σχέσης δίνει $T(n) \in O(n \log n)$.

Παρατηρήσεις

- Πως δουλεύει η μέθοδος Partition με δεδομένο εισόδου πίνακα με πολλά στοιχεία ίσα με το pivot;
- Υπάρχουν άλλες στρατηγικές για επιλογή του pivot;
 - $\text{pivot} = \text{mid}(A[1], A[n], A[n/2])$
 - Επέλεξε τυχαία κάποιο στοιχείο του πίνακα
- Στην πράξη, για δεδομένα εισόδου μικρού μεγέθους το InsertionSort δουλεύει πιο αποδοτικά. Επομένως μια καλή στρατηγική θα ήταν να συνδυάσουμε τους δύο αλγόριθμους ώστε σε μικρούς πίνακες (π.χ. $n \leq 10$) να χρησιμοποιείται το InsertionSort και σε μεγάλους το Quicksort: στη μέθοδος Quicksort ανταλλάξτε την πρώτη γραμμή με την εξής:

```
if (j-i) <= 10 InsertionSort(A[i..j], j-i);
```

- Ακόμα ένας πιθανός τρόπος βελτίωσης του χρόνου εκτέλεσης είναι η χρήση στοίβας αντί αναδρομής.

Κάτω φράγμα για αλγόριθμους ταξινόμησης

- Ξέρουμε πως το πρόβλημα ταξινόμησης μπορεί να λυθεί σε χρόνο $O(n \log n)$ (QuickSort και MergeSort).
- Υπάρχει πιο αποδοτικός αλγόριθμος ταξινόμησης;
- Θα δείξουμε πως κάθε αλγόριθμος ταξινόμησης είναι $\Omega(n \log n)$.
- Ως μονάδα μέτρησης αποδοτικότητας θα χρησιμοποιήσουμε τον *αριθμό συγκρίσεων* που απαιτεί κάποιος αλγόριθμος.
- Υποθέτουμε ότι κάθε στοιχείο του πίνακα που θέλουμε να ταξινομήσουμε είναι διαφορετικό από όλα τα άλλα.

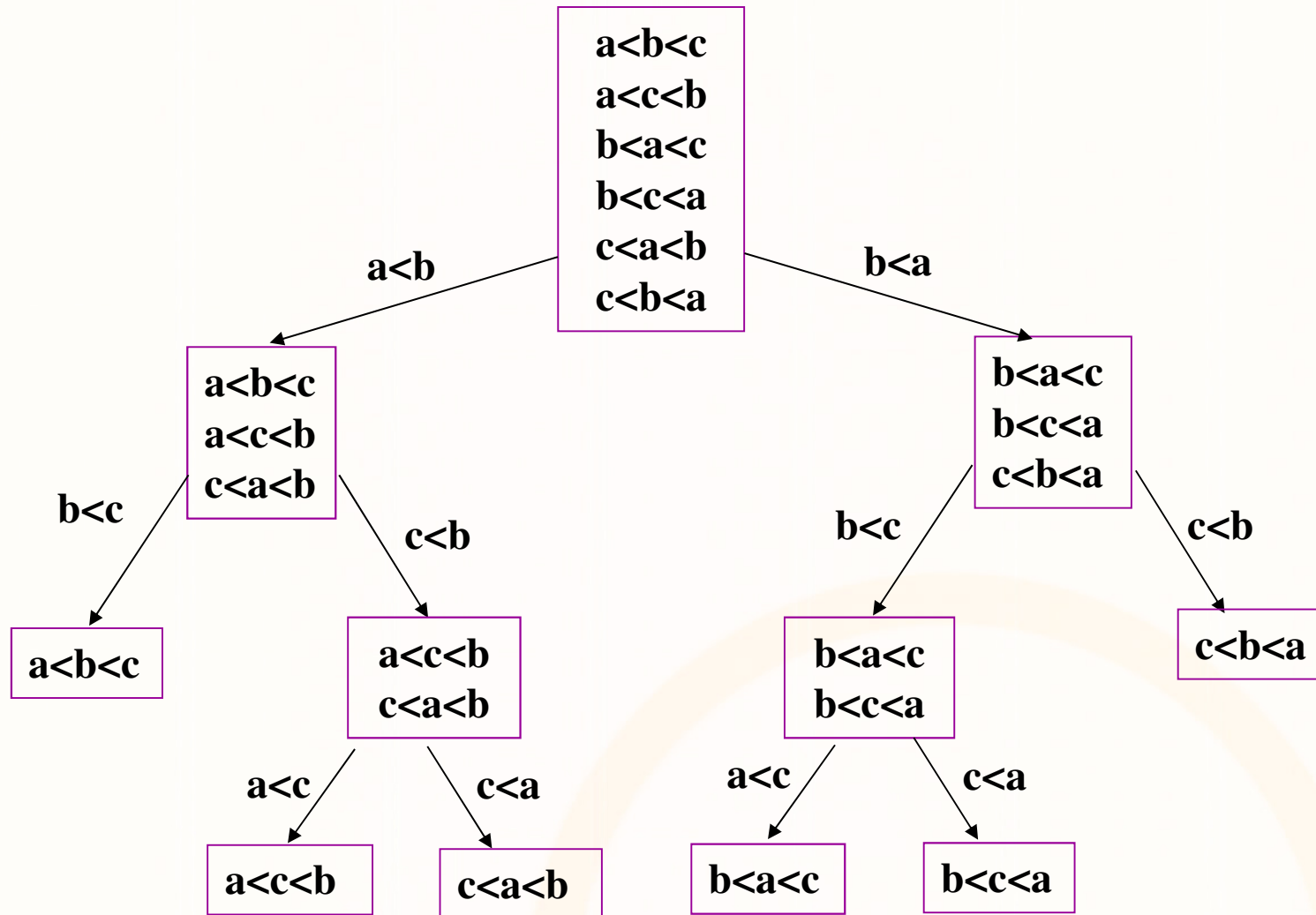
Σειριακή διάταξη στοιχείων και ταξινόμηση

- Η συμπεριφορά ενός αλγόριθμου ταξινόμησης εξαρτάται μόνο από τη σχετική σειρά μεταξύ των στοιχείων που ταξινομούμε και όχι από τα συγκεκριμένα στοιχεία.
- Δηλαδή: αν A και B είναι δύο πίνακες τέτοιοι ώστε για κάθε i και j ,
$$A[i] < A[j] \text{ αν και μόνο αν } B[i] < B[j],$$
τότε ο αριθμός των βημάτων (όπως και ο αριθμός των συγκρίσεων) που θα εκτελέσει κάποιος αλγόριθμος με δεδομένο εισόδου A θα είναι ο ίδιος με τον ανάλογο αριθμό που θα εκτελέσει με δεδομένο εισόδου B .
- Άρα, η σειριακή διάταξη των στοιχείων του δεδομένου εισόδου A , $A[1], A[2], \dots, A[n]$, έχει κύρια σημασία.
- Υπάρχουν $n!$ 'διαφορετικές' τοποθετήσεις n ξεχωριστών στοιχείων. Άρα υπάρχουν $n!$ διαφορετικά δεδομένα εισόδου.

Ανάλυση Αλγόριθμων Ταξινόμησης

- Θα περιγράψουμε τη συμπεριφορά ενός αλγόριθμου ως ένα *δένδρο αποφάσεων* (decision tree).
- Στη ρίζα επιτρέπονται όλες οι διαφορετικές 'σειρές' των στοιχείων.
- Ας υποθέσουμε πως ο αλγόριθμος συγκρίνει τα δύο πρώτα στοιχεία $A[1]$ και $A[2]$. Τότε το αριστερό παιδί του δένδρου αντιστοιχεί στην περίπτωση $A[1] < A[2]$ και το δεξί παιδί της ρίζας στην περίπτωση $A[2] < A[1]$.
- Σε κάθε κόμβο, μια σειρά στοιχείων είναι νόμιμη αν ικανοποιεί όλες τις συγκρίσεις στο μονοπάτι από τη ρίζα στον κόμβο.
- Τα φύλλα αντιστοιχούν στον τερματισμό του αλγόριθμου και κάθε φύλλο περιέχει το πολύ μια νόμιμη σειρά στοιχείων.

Δένδρο αποφάσεων για 3 στοιχεία

Κάτω φράγμα

- Έστω P ένας αλγόριθμός ταξινόμησης, και έστω T το δένδρο αποφάσεων του P με δεδομένο εισόδου μεγέθους n .
- Ο αριθμός των φύλλων του T είναι $n!$
- Το ύψος του T είναι ένα κάτω φράγμα του χειρίστου χρόνου εκτέλεσης του αλγόριθμου P .
- Ένα δυαδικό δένδρο ύψους d έχει το πολύ 2^d φύλλα.
- Άρα το T έχει ύψος το λιγότερο $\log n!$
- **Συμπέρασμα: $P \in \Omega(\log n!) = \Omega(n \log n)$.**
- Η μέση περίπτωση είναι επίσης $n \log n$.

Ε. Ταξινόμηση με Κάδους - BucketSort

- Έστω ότι ο πίνακας A n στοιχείων περιέχει στοιχεία που ανήκουν στο διάστημα $[1..m]$.
- Ο **αλγόριθμος BucketSort** βασίζεται πάνω στα ακόλουθα βήματα:
 1. Δημιουργούμε ένα πίνακα **buckets** μήκους m και θέτουμε **buckets[i]=0**, για όλα τα i (Αυτά τα είναι τα buckets - κάδοι)
 2. Διαβάζουμε τον πίνακα A ξεκινώντας από το πρώτο στοιχείο. Αν διαβάσουμε το στοιχείο a , τότε αυξάνουμε την τιμή του **buckets[a]** κατά ένα. Επαναλαμβάνουμε το βήμα μέχρι το τελευταίο στοιχείο.
 3. Τέλος, διαβάζουμε γραμμικά τον πίνακα **buckets**, ο οποίος περιέχει αναπαράσταση του ταξινομημένου πίνακα, και θέτουμε τα στοιχεία του πίνακα A με την ταξινομημένη ακολουθία.

BUCKETS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

BucketSort: Βασική Ιδέα

Δεδομένο Εισόδου: Τα στοιχεία είναι στο εύρος $m=[0,14]$, $n=8$

1	11	1	7	2	14	7	1
0							n-1

Μετά την **1^η** εκτέλεση του Bucketsort (Εισαγωγή του 1)

BUCKETS	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	m

Μετά τη **2^η** εκτέλεση του Bucketsort (Εισαγωγή του 11)

BUCKETS	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0		
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	m

Μετά τη **3^η** εκτέλεση του Bucketsort (Εισαγωγή του 1)

BUCKETS	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0		
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	m

Μετά την **8^ή** εκτέλεση του Bucketsort

BUCKETS	0	3	1	0	0	0	2	0	0	0	1	0	0	1		
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	m

BucketSort: Υλοποίηση

```
// A: Πίνακας για ταξινόμηση μεγέθους n
// Buckets: Βοηθητικός πίνακας μεγέθους m
void BucketSort(int A[], int buckets[], int n, int m){
    int i, j, k=0;
```

```
// Κατανομή στοιχείων στους σωστούς κάδους
for (i=0; i<n; i++) {
    buckets[A[i]]++;
}
```

$O(n)$

```
// Αντιγραφή στοιχείων από πίνακα BUCKETS
// στον πίνακα A
for (i=0; i<m; i++) {
    for (j=0; j<buckets[i]; j++) {
        A[k] = i;
        k++;
    }
}
```

$O(n+m)$

Συνολικά περνάμε
1 φορά από τα
στοιχεία του
πίνακα BUCKETS
(m) και μια φορά
από αυτά του A (n)

BucketSort: Χρόνος Εκτέλεσης

- Ο αλγόριθμος BucketSort πετυχαίνει ταξινόμηση του A σε χρόνο $\Theta(n+m)$
- Σημαίνει ότι ο αλγόριθμος είναι καλύτερος από τον MergeSort $\Theta(n \log n)$;
- Αυτό διαψεύδει το κάτω φράγμα $\Omega(n \log n)$; (θυμειθείτε ότι έχουμε αποδείξει ότι όλοι οι αλγόριθμοι ταξινόμησης, με **δυναδική σύγκριση**, έχουν σαν κάτω φράγμα $\Omega(n \log n)$)
- **ΟΧΙ**, γιατί το μοντέλο είναι διαφορετικό. Μέχρι τώρα υποθέσαμε ότι η μόνη πράξη που μπορούμε να εφαρμόσουμε στα δεδομένα είναι η δυναδική σύγκριση ή ανταλλαγή στοιχείων. Ο αλγόριθμος BucketSort όμως στο Βήμα 2 ουσιαστικά εφαρμόζει **m -αδική (m -ary) σύγκριση**, σε χρόνο $O(1)$.
- Αυτό μας υπενθυμίζει πως σχεδιάζοντας ένα αλγόριθμο και λαμβάνοντας υπόψη κάποια αποδεδειγμένα κάτω φράγματα πρέπει πάντα να αναλύουμε το μοντέλο στο οποίο δουλεύουμε.
- Η ύπαρξη και αξιοποίηση περισσότερων πληροφοριών πιθανόν να επιτρέπουν τη δημιουργία αποδοτικότερων αλγορίθμων.

Έμμεση Ταξινόμηση (Indirect Sorting)

Έμμεση Ταξινόμηση (Indirect Sorting)

- Οι αλγόριθμοι που έχουμε παρουσιάσει υποθέτουν πως οι πίνακες-δεδομένα εισόδου περιέχουν **ακέραιους αριθμούς** και προϋποθέτουν μετακίνηση των στοιχείων μέσα στον πίνακα.
Τι γίνεται αν θέλουμε να ταξινομήσουμε αρχεία που περιέχουν πολύπλοκα αντικείμενα (π.χ. εγγραφές με πολλαπλές στήλες)?
- Σε τέτοιες περιπτώσεις η μετακίνηση (swapping) στοιχείων είναι δαπανηρή.
- Αυτό μπορεί να αποφευχθεί με τη **χρήση δεικτών (C), αναφορών (JAVA)**: ως δεδομένο εισόδου χρησιμοποιούμε **πίνακα που περιέχει δείκτες** στα στοιχεία που θέλουμε να ταξινομήσουμε.
- Σύγκριση και ανταλλαγή γίνεται μεταξύ των δεικτών αντί μεταξύ των ιδίων των αντικειμένων. Έτσι έχουμε λιγότερη μετακίνηση στοιχείων.
- Οποιοσδήποτε από τους αλγόριθμους που αναφέραμε μπορεί να υλοποιηθεί με αυτό τον συλλογισμό χωρίς να αλλάξει ο αλγόριθμος.

Εξωτερική ταξινόμηση (External Sorting)

- Τι γίνεται αν έχουμε 256MB RAM αλλά θέλουμε να ταξινομήσουμε ένα αρχείο με 800MB έγγραφες;
- Η ταξινόμηση μπορεί να γίνεται κατά **τμήματα**:
 - Ένα μέρος του αρχείου μεταφέρεται στην κύρια μνήμη, ταξινομείται (με ένα από τους αλγόριθμους που συζητήσαμε) και αποθηκεύεται σε ένα προσωρινό αρχείο.
 - Το επόμενο τμήμα μεταφέρεται στην κύρια μνήμη και ταξινομείται και μετά συγχωνεύεται με το προσωρινό αρχείο.
 - Η διαδικασία επαναλαμβάνεται μέχρι εξάντλησης του αρχικού αρχείου.
- Με βάση αυτή την κύρια ιδέα υπάρχουν διάφοροι αλγόριθμοι εξωτερικής ταξινόμησης. Κύριος στόχος τους είναι η αποδοτική επεξεργασία της δευτερεύουσας μνήμης (δηλαδή του μαγνητικού δίσκου).
- **Τέτοιοι αλγόριθμοι βρίσκουν εφαρμογές σε Βάσεις Δεδομένων**